Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 219 (719) ♦ Четвер, 18 листопада 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

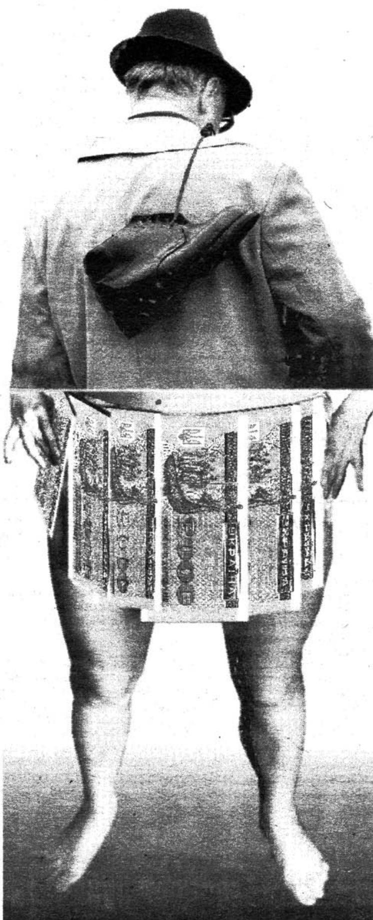
ЧАС ІНДЕКСАЦІЇ НАСТАВ?

«Сьогодні на зарплату не проживе навіть Президент»

Денне і вечірнє засідання 16 листопада

Якщо сьогодні на зарплату не може прожити навіть Президент України, то що казати про звичайних громадян? Ці слова депутата Мармазова, що він їх сказав під час обговорення питання соціального захисту населення, можливо, є деяким перебільшенням, але, в принципі, вони не надто далекі від істини. Бо й справді, коли в листопаді 1991 року мінімальна заробітна плата забезпечувала рівень прожиття більш як на 70 відсотків, а середня заробітна плата перевищувала мінімальний споживчий бюджет майже в один і чотири десятих раза, то нині мінімальна заробітна плата забезпечує прожитковий рівень у межах 10 відсотків, а середня заробітна плата майже вдвічі нижча від мінімального прожиткового бюджету. Відтак і питома вага зарплати у валовому доході зменшилася у два рази.

(Закінчення на 2-й стор.).

А це що за папуас
Налякати хоче нас?
Та це ж привид псевдоринку
Стриптизує безупинку.
Крок вперед, а два назад,
Звісно, винен... демократ.

Абзац з листа

Наслухався, надивився, начитався — аж голова пухне, а ніде не знайшов відповіді на запитання, як прожити на ті мінімальні сорок тисяч. Хоч би хто порадив, що за них купити, аби вистачило аж на цілий місяць! Злиденність спіткала багатьох, що аж страшно. Грошей на харчі не вистачає, люди недоїдають, здоров'я гіршає...

В.Поплавський, пенсіонер.

Кривий Ріг.

Інтерв'ю в кулуарах

Чи вважаєте ви за доцільне відновити індексацію грошових доходів населення?

Відповідають народні депутати України

Федір КІПАРИС: Так, це варто було б зробити.

Олександр ДУНТАУ: Безумовно. Люди справді не хочуть працювати, бо ніхто не може отримати за свою працю зароблені кошти.

Олександр ТРИЗНА: Безперечно. Треба гарантувати людей від зубожіння.

Володимир МАРЧЕНКО: Я вважаю, що це кращий варіант. Але сьогодні я подав пропозицію, щоб ми перейшли до карткової системи на основні продукти харчування за фіксованими цінами.

Лариса СКОРИК: Те, що декрет треба відмінити — то без сумніву. Але запроваджувати індексацію треба специфічно, не так, як вона вводилася. В жодному разі не можна індексувати однаково зарплатню всім — від міністра до прибиральниці. Треба навіть не індексувати, а диференційовано додати до зарплатні суми для найменш забезпечених.

Записала Катерина ВОРОНЕНКО.

Цитата дня

«Однією з найбільших небезпек на шляху російської демократії є економічний розвал на Україні, що дедалі прискорюється. Адже стрімке погіршення умов життя і зменшення довір'я народу до уряду розпалює в окремих силах у Москві настрої на користь відновлення контролю над Києвом. До того ж, безладдя на Україні супроводжується дедалі жорсткішими позиціями з питання про відмову від стратегічних ядерних ракет. Тому адміністрації США треба займатися проблемами України з тією ж інтенсивністю, з якою вона досі діяла щодо виживання демократії в Росії».

«Вашингтон пост».

Продиктовано в номер

І ми, Химко, люди

У Берліні відкрито міжнародну лінгвістичну виставку «Експолінгва-93». Це традиційний й для багатьох країн світу авторитетний збір провідних навчальних та дослідницьких закладів, діяльність яких спрямована на вивчення мов, методичне забезпечення їх викладання, консультування в галузі лінгвістичної освіти.

Вперше в цій виставці бере участь Україна. Можливості нашої молодої держави в освітянській галузі репрезентує Слов'янський центр Українського фонду культури. Різноманітна інформація, подана на нашому стенді, може дати відповідь майже на всі запитання тих, хто бажає познайомитися з Україною, зокрема, з її мовою та культурою. Важливим завданням української експозиції є сприяння поширенню ділових контактів вітчизняних навчальних та наукових закладів з їхніми іноземними колегами.

Конкретним питанням

діяльності майбутнього економічного союзу співдружності була присвячена нарада Консультативно-координаційного комітету СНД, що відбулася у Москві. Це нове міждержавне утворення, засноване на останній зустрічі глав держав СНД. Як відомо, Україна і Туркменистан заявили про свою участь у такому союзі як асоційовані члени. Це і визначало позицію делегації України, очолюваної віце-прем'єр-міністром В.Ландиком, на проведеній нараді. Значна кількість з розглянутих на ній питань були прийняті або доопрацьовуються з урахуванням пропозицій української делегації. Зокрема, це проект угоди про координацію політики в галузі цін та податків, а також проект угоди в галузі інвестиційної діяльності.

Експерти також продовжать роботу над визначенням умов приєднання держав до економічного союзу на правах асоційованих членів.

А тютюнець окремо...

Так званий «Законопроект про дружбу з Росією, Україною та іншими новими незалежними державами» ухвалила у вівторок палата представників конгресу Сполучених Штатів. Документ передбачає скасування багатьох обмежень у американських законах, які свого часу стосувалися колишнього СРСР і в нових умовах застаріли.

Втім поки що важко сказати, яким чином американські законодавці планують зміцнювати економічні контакти. Адже, як виявляється, законопроект не передбачає жодних змін в законах США, які регулюють експорт і торгівлю з колишніми радянськими республіками.

Сільради без виконкомів

На Буковині дві сільради — Михальчанська Сторожинецького району та Вербівська Заставнівського — ліквідували свої виконкоми, делегувавши їхні повноваження головам сільрад. Це, звичайно, прецедент, проте він не суперечить чинному законодавству.

Депутати одностайно проголосували на сесіях за таку форму самоврядування. Вони переконані, що у невеликих селах виконкоми недоцільні, оскільки вони стають додатковою бюрократичною перепоною, яких і без того вистачає на всіх щаблях влади.

Передплата-94

Люблять на Волині «Голос України»

Представник Президента в Ковельському районі Віталій Карпюк повідомив, що в багатьох господарствах і організаціях району кращим виробничникам коштом організацій передплачують на наступний рік газету «Голос України». Так, з ініціативи голови колективного сільськогосподарського підприємства «Зоря» Володимира Потапчука, більше 20 примірників «Голосу України» передплачено на перше півріччя 1994 року кращим тваринникам, механізаторам, працівникам контори.

Голова спілки селян «Прогрес» з Володимир-Волинського району Анатолій Вітрук повідомив, що коштом господарства газету передплачено 25-ти трудівникам. Читатимуть «Голос України» в наступному році і в колективному сільськогосподарському підприємстві «Зоря» Любешівського району, яким керує Адам Коренчук. Тут також заохочено передплатою нашої газети кращих трудівників. По п'ять примірників «Голосу України» на наступний рік передплатило своїм працівникам керівництво Колківського і Городоцького лісгоспзагів.

Редакція висловлює також щиру вдячність за підтримку газети колективам Гнідавського цукрозаводу, Луцького підшипникового заводу, фабрики «Лучанка», малого підприємства «Берегиня» оптового підприємства «Укроптгосптовари», лісогосподарського об'єднання «Волиньліс».

Найстійкіший індекс нині у «Голосу України»: українського видання — 60955, російського — 60997. Передплату продовжено до 1 грудня.

Парламентська хроніка

«Сьогодні на зарплату не проживе навіть Президент»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Все це дало підстави голові Комісії з питань соціальної політики і праці М.Білоблоцькому заявити, що комісія ще 15 жовтня звернулася до Президії Верховної Ради з доповідною запискою про стан соціального захисту населення та тоді ж було прийнято постанову, за якою урядові пропонувалося розглянути два варіанти вирішення цього питання: чи то підвищити розмір заробітної плати до рівня мінімального прожиткового бюджету, чи то відновити чинність закону про індексацію грошових доходів. Проте й досі (минув місяць) уряд так і не спромігся зреагувати. Отже, можна зробити висновок, що Кабінет міністрів зволікає розв'язання цього питання, свідомо чи несвідомо провокує страйки та інші засоби тиску на Верховну Раду.

Після виступу М.Білоблоцького, головуючий І.Плющ повідомив, що із Кабінету міністрів надійшло офіційне звернення щодо включення до порядку денного питання про визнання за таким, що втратив чинність, Декрету про тимчасове припинення індексації грошових доходів населення, підписане виконуючим обов'язки прем'єр-міністра Ю.Звягільським. На думку уряду, скасування Декрету нічого не дасть, бо, по-перше, провести індексацію доходів, скажімо, за IV квартал 1993 року, можливо лише в лютому-березні 1994 року. Та й то (за законом) індексації підлягають лише два з половиною розміри мінімальної заробітної плати, що в умовах гіперінфляції зовсім неефективно. Тому, на думку уряду, єдиним прийнятним методом регулювання доходів може бути лише періодичний перегляд мінімальних соціальних гарантій, у тому числі мінімальних розмірів заробітної плати та пенсії. Тож Кабінет міністрів обіцяє ще цього тижня розглянути ці питання і подати їх на розгляд Верховної Ради.

Враховуючи це послання, можна твердити, що подальші виступи віце-прем'єр-міністра М.Жулинського, міністра праці М.Каскевича, міністра фінансів Г.П'ятаченка, першого заступника голови НБУ В.Стельмаха нічого нового в обговорення, за винятком якихось деталей, не внесли.

Підбиваючи підсумок обговорення, І.Плющ зазначив, що кожен з промовців мав рацію по-своєму. А тому Верховній Раді ще належить обговорити питання валютного регулювання та енергозабезпечення і тільки по тому повернутися до питання соціального забезпечення населення.

Під час денного засідання сесія відхилила проект закону «Про енергозбереження» та прийняла у першому читанні закон «Про державну таємницю».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ВІДПОЧИНОК ПОДОВШАЄ

Можливо, до семи днів на тиждень. Тож буде час займатися виборами

Ранкове засідання 17 листопада

Вже на початку засідання було прийнято 14 постанов, бо за словами головуючого на засіданні І.Плюща «людям треба працювати» і їм потрібні деякі рішення депутатів. Постановами, зокрема, скасовано подвійне підпорядкування військкоматів — відтепер вони цілком підпорядковані Міноборони. Для запобігання подальшому перетворенню України на смітник доручено Кабінету міністрів затвердити перелік шкідливих речовин, які заборонено ввозити на територію країни, і порядок видачі дозволу на ввезення чи то вивезення вторинної сировини та відходів. Генпрокуророві віднині надано повноважень укладати угоди з іншими країнами про передачу засуджених. Прийнято постанову про створення з участю США національного центру з підготовки банківських кадрів.

Серед низки постанов щодо адміністративно-територіальних змін, що їх прийняли депутати, є й така: «Про перенесення центру Поліського району Київської області в село Радинка», тобто про розташування райцентру у менш забрудненому радіацією місці.

Без зайвих вагань прийнято і зміни до Конституції України та Кодексу законів про працю щодо встановлення 40-годинного робочого тижня. Адже раніше було підписано міжнародну конвенцію з цього приводу. Отже, час відпочинку трохи збільшиться.

Та, якщо врахувати вкрай напружене становище в енергетиці, то нас чекає, щонайбільше через 20 днів, параліч економіки і масове безробіття. Про це говорив депутат О.Панасовський і закликав негайно запровадити в країні надзвичайний, а може, й воєнний стан, бо безробіття неминуче підвищить рівень злочинності.

Обговорення енергетичних проблем було перенесено на наступний день. А депутати перейшли до, за словами депутата Козаренка, «закладання міни, яка вибухне після нас», тобто прийняття Закону «Про вибори народних депутатів України».

Голосуючи постатейно, народні обранці відхилили пропозиції про зменшення кількості депутатів Верховної Ради та про обрання депутатів за відносною, а не абсолютною більшістю голосів. А це, на думку декого, дало б змогу уникнути «холостих» двоетапних виборів і блокування окремих кандидатів. Не погодився зал і з пропозицією С. Головатого декларувати в Законі багатопартійні засади виборів. Хоча, по суті, проект цього не заперечує.

Найбільш загострилося обговорення, коли зайшло про право трудових колективів висувати своїх кандидатів у депутати. Було чимало противників цього, адже в трудовому колективі завжди є представники різних політичних течій, а сам він має бути поза політикою, і парткомів на підприємствах уже немає. Депутати не погодилися і з цими міркуваннями.

Подальше обговорення Закону тривало на денному і вечірньому засіданнях.

Олексій БРЕУС.

Інтерв'ю в кулуарах

Валерій БАТАЛОВ:

Новий парламент діятиме на постійній основі, отже в ньому працюватимуть професійні політики. Майбутні парламентарії не будуть уже такими собі діставалами у своєму окрузі: вибий труби, цемент, квартири, товари. Тому 250 депутатів — оптимальна кількість для нового вищого законодавчого органу України. Не кажучи вже про те, що утримання такого парламенту обійдеться багато дешевше.

Микола КОВАЛЕНКО:

Вже напрацьований певний досвід роботи саме такою кількістю депутатів. Та й в округах є певні напрацювання. А обсяг роботи, яка чекає на нових обранців, потребує їхньої достатньої кількості. На мою думку, меншою кількістю ніж 450 членів парламенту можна просто «завалити» опрацювання законодавчих документів у комісіях.

Сергій ДАНИЛЕНКО.

Заява Прес-служби Президента України і Кабінету міністрів України

12 листопада ц.р. Верховна Рада України наклала вето на Указ Президента України від 12 жовтня 1993 р. N 447 «Про випуск Державних товарних облігацій національних ресурсів України». У зв'язку з цим до Прес-служби Президента України і Кабінету міністрів України надходять численні прохання вітчизняних і зарубіжних журналістів, представників ділових кіл і громадськості, працівників закордонних дипломатичних представництв роз'яснити ставлення Президента до цього рішення Верховної Ради.

За дорученням Президента Прес-служба робить заяву, яка подається нижче.

Економічна доцільність такої акції, як випуск Державних товарних облігацій, обгрунтована в доповіді Міністерства фінансів на пленарному засіданні Верховної Ради. Відповідні роз'яснення давались і в засобах масової інформації.

Головна мета цього фінансового проекту — залучення серйозних капіталів через зовнішню економічну позичку та їх ефективне інвестування в економіку України. Це дозволило б значно прискорити впровадження новітніх технологій, передового досвіду управління, сприяло б швидшому інтегруванню нашої економіки в світову економічну систему.

Передбачено страхові, резервні механізми, які гарантують успіх проекту і не поставлять нашу державу у невигідне становище.

Що ж до тверджень, ніби Указ накладає «табу» на приватизацію, передає в заставу все державне майно, то для них не існує будь-яких серйозних підстав. Заставою можуть стати лише основні фонди і товари тих державних і недержавних підприємств, які потребують валютного кредитування, і лише за їх ініціативою. Форма власності на заставлене майно не має жодного значення для кредитора — уповноваженої особи емітента, яким виступає Міністерство фінансів України. Форма власності може змінюватися і в період дії кредиту. Отже, не існує жодних перепон для процесу приватизації. Використання уповноважених осіб — недержавних інституцій, які діють під наглядом Міністерства фінансів України, дозволяє, по-перше, уникнути адміністративно-бюрократичного використання зовнішньої облігаційної позики, по-друге, звільнити її від статусу державного зовнішнього боргу.

Досвід країн післявоєнної Європи, так само, як і досвід нинішніх посткомуністичних держав, свідчить, що здійснити структурну перебудову економіки можна тільки через залучення солідних зарубіжних інвестицій. Чому ж Україні не скористатися таким досвідом?

Своїм вето на Указ Президента Верховна Рада заблокувала надходження зарубіжних капіталів в Україну. Економічна доцільність була підмінена політичними міркуваннями. Це засвідчує, що значна частина народних депутатів, прикриваючись популістськими гаслами і деклараціями, керується не економічними інтересами країни, а власними вузькополітичними розрахунками. І крайні ліві, і крайні праві, налякавши інших фальшивим гаслом «країну розпродують», показали народові України і всьому світові, що вони на ділі виступають противниками реформ, не бажають переходу до ринкової економіки. Їх дії аж ніяк не співпадають з інтересами народу, завдають шкоди іміджу нашої держави у світовому співтоваристві.

І в тих, і в тих мета одна: заблокувати реформи, довести ситуацію до вибуху, щоб скористатись цим у своїх політичних цілях, а потім всю вину перекласти на Президента. Але це дорога до конфронтації. А заложниками будуть люди, від імені яких народні депутати «захищають» Україну.

Президент як легітимна особа несе відповідальність перед народом за свої рішення. Верховна ж Рада, наклавши вето на його Указ, відмовляє йому в праві на таку відповідальність. Водночас вона й не бере цієї відповідальності на себе.

Більше того, явно перевищивши свої повноваження по відношенню до Президента, Верховна Рада призначила комісію для з'ясування обставин, пов'язаних з підготовкою Указу, тобто присвоїла собі право втручатися у процес підготовки документів Президента.

Президент України, діючи в межах своїх повноважень, робить і робитиме все від нього залежне для зміцнення економіки країни, в тому числі й шляхом залучення іноземних інвестицій.

Дуже б хотілося, щоб передвиборна боротьба, яку вже, по суті, розпочали як окремі народні депутати, так і певні парламентські угруповання, не звелася до боротьби особистих чи корпоративних інтересів, щоб вона не стала на шляху докорінних економічних перетворень, завдавши таким чином серйозної шкоди Україні.

Президент України дав доручення своїм службам продовжити роботу над згаданим проектом, враховуючи при цьому конструктивні зауваження і пропозиції, висловлені на засіданнях постійних комісій та на пленарному засіданні Верховної Ради України, і залучивши до праці над ним ширше коло фахівців.

Наболіло!

Полювання за особняками, зведеними для постраждалих від Чорнобиля

В селищі Дубище Рожищенського району Волинської області, яке будується коштом Мінчорнобиля, мають жити переселенці із села Діброва Олевського району Житомирщини. Вже споруджено 363 будинки. Це — одно- і двоповерхові котеджі здебільшого на дві, три й чотири кімнати. Майже 100 будинків ще не заселені. Чому? Причини різні. Але спершу про тих, хто вже поселився.

Ордери на заселення будинків, ліміти капітальних вкладень на які передавав Житомирський облвиконком, має видавати селищна Рада на підставі списків, затверджених Житомирською облдержадміністрацією. Відповідальність за організацію заселення й уведення в експлуатацію будинків покладено на Рожищенську районну держадміністрацію та управління Волинської облдержадміністрації у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Власне, все так ніби й було: списки подавалися акуратно, вказувались номери будинків, прізвища власників тощо. Не було тільки відповідальності в тих, хто це робив. Так, нещодавно виявилося, що майже 40 котеджів в цьому селищі отримали люди, яких аж ніяк не можна віднести до постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС. У кращі особняки селища з грубим порушенням житлового законодавства України поселилися перший заступник і заступник глави Рожищенської райдержадміністрації Богдан Сидорук і Леонтій Ткачук, консультант Рожищенської районної Ради з питань депутатської діяльності, проведення виборів і референдумів Галина Захарова, два заступники начальника райвідділу внутрішніх справ Микола Нівчик і Микола Супрунюк, помічник начальника РВВС Володимир Сидорук, голова Носачевичівської сільської Ради народних депутатів Петро Ходзинський, інспектор РВВС Олександр Чмирук та цілий ряд інших. Більшість з них узагалі не перебували на квартирному обліку. Їм просто сподобалися особняки. Кажуть, усе було зроблено без погодження з Житомирською облдержадміністрацією. А як насправді, то, може, знайдуться в Україні люди, які виведуть все це на чисту воду.

Ось іще один список, згідно з яким (це вже було погоджено з Волинським і Житомирським керівництвом) в селищі виділено житло прокуророві Рожищенського району Миколі Копетюку, начальникові районного відділу внутрішніх справ Володимирові Наливайку, начальникові районного відділу СБУ Валерію Матвійчуку, секретареві райдержадміністрації Петрові Пастушаку... Одне слово, в особняках селища живуть сьогодні майже всі представники законодавчої і виконавчої влади Рожищенського району. Причому — в кращих особняках. Елітних. Вдумаймось: вісім працівників районного відділу внутрішніх справ. Додамо сюди ще й суддю району Віктора Криворучка. От тільки крадіжок в селищі не зменшилося, виймають з незаселених будинків двері з одвірками й вікна з лутками, знімають шифер і крокви...

Формальною підставою для надання багатьом з названих осіб в цьому селищі житла є дозвіл керівників Житомирської обласної та Олевської районної держадміністрацій. І найчастіше це робив заступник глави Житомирської облдержадміністрації В.Бондарєв. Не відомо чим він керувався, підписуючи сумнівні прохання керівників Рожищенської райдержадміністрації і районної Ради. Це мало б зацікавити провоохоронні органи республіки.

Наведу один такий «дозвіл», що його надіслав до держадміністрації Рожищенського району глава держадміністрації Олевського району з Житомирщини Л.Дола разом зі своїми підлеглими: «Олевська райдержадміністрація повідомляє, що будинки під номерами позиції на генплані села Дубище Волинської області: 385, 386, 389, 390, 391, 354, 355, 356, 359, 360, 409, 410, 411, 412, 413, 266, 20, 19, 57, 140, 134 сім'ями, що відселяються з с.м.т.Діброва Олевського району Житомирської області по програмі відселення внаслідок Чорнобильської катастрофи заселятися не будуть». На цьому папері хтось дописав ще п'ять номерів будинків: 407, 408, 113, 175, 237.

(Закінчення на 3-й стор.)

ПРИВАТИЗАЦІЯ В ЧЕХІЇ

1. Як громадяни стали власниками

Система приватизації у Чехії містить такі елементи:

• 1. Повернення захопленої державою власності колишньому господарю (реституція).

2. Повернення і передача власності муніципалітетам (муніципалізація власності).

3. Перетворення соціалістичних кооперативних господарств у приватні кооперативи і приватні компанії.

4. Мала приватизація, тобто продаж дрібних об'єктів власності.

5. Велика приватизація або ваучерна (купонна) приватизація на основі розподілу акцій серед населення з метою зміни державної форми власності на приватну.

Приватизацію здійснюють і з допомогою ваучерів, і з допомогою традиційних форм (через наявні гроші).

Запуск процесів приватизації здійснювала держава, їй належала провідна роль в ініціюванні приватизації. Процес розпочинався з інвентаризації державної власності, складання списків державних підприємств і організацій, що підлягають приватизації. Обирався найкращий шлях приватизації кожного об'єкта власності за конкурсом приватизаційних проектів. Спочатку їх оцінювало відповідне міністерство, потім рішення приймало міністерство приватизації, а практично процес приватизації здійснював Фонд національного майна. Конфліктні випадки і питання прямого продажу розглядала спеціальна комісія Кабінету міністрів. Призначені для цього підприємства мали можливість приватизуватися в різний спосіб.

Оцінку державного майна було поставлено в залежність від методу приватизації: на основі балансової вартості або ринкової вартості (виходячи з прибутковості підприємства). Різниця між стартовою і продажною ціною сягала 2—10 разів.

Малу приватизацію в Чехії здійснювали централізованим шляхом. Міністерство приватизації на рівні районів створило комітети з питань приватизації.

У першому раунді малої приватизації іноземному капіталові не дозволили брати участь, у другому раунді він брав участь. Але іноземці купували магазини і в першому раунді через підставних осіб. Обмеження участі іноземного капіталу пов'язане з намаганням урахувати досвід Угорщини, де дуже багато власності скупили іноземці. Загалом у конкурсах взяли участь 292 приватизаційні проекти за участю іноземного капіталу.

У Чехії нині майже немає державних магазинів і державної роздрібної торгівлі. Приватизація магазинів відбулася в три способи: через процес реституції (16 тис магазинів повернули старим господарям), магазини були продані через аукціони, в тому числі й на основі конкурсів проектів (23 тис магазинів продали за рік), через купонну приватизацію (2 тис). Приватизовано було об'єктів на суму приблизно 32 мільярди крон. Оптові бази були приватизовані через аукціонування. Приблизно 50 відсотків магазинів викупили сторонні люди. Дехто з таких працював в одному магазині, а купив інший. Протягом 6 місяців у Чехії обслуговування погіршало. Нові власники перебудовувалися. Після цього сервіс значно покращав. Певні труднощі в продажу товарів постали у зв'язку з тим, що перші два роки було заборонено перепрофільовувати продуктові магазини. Окремі специфічні послуги, наприклад чищення одягу, в деяких випадках передали муніципалітетам.

Слід відзначити, що в Чехії, по суті, не було шокової терапії, зате була соціальна злагода. Три сили — уряд, профспілки і підприємці — змогли домовитися між собою.

Що ж до купонної приватизації, то треба підкреслити: купони були потрібні для прискорення і широкої підтримки процесу перетворення відносин власності з боку населення. Чехія врахувала досвід Угорщини, де приватизація була елітарна (більшість власності одержали попередні керівники). В Чехії хотіли уникнути цього на основі демократизування приватизації. Як свідчить практика, робітники надають перевагу ваучерам, щоб не купувати акції власним коштом. За ваучерної приватизації акції розподіляють через купони.

Хибним було б враження, що результатом приватизації в Чехії є створення суто приватних підприємств і банків. Насправді реальна картина на підприємствах така: 75 відсотків — купонна приватизація, решта — власність Фонду національного майна. Понад 50 відсотків капіталу в приватизованих банках належить державі.

Кредити для охочих, тих, хто зголосився брати участь у приватизації, дають комерційні банки. Для участі в аукціоні і конкурсі проектів необхідна довідка банку. Тут потрібно наголосити: вирішальне значення для успіху приватизаційних процесів у Чехії мала наявність вільних кредитних ресурсів (цього аж ніяк не можна сказати про Україну). Для приватизування було виділено 40 мільярдів крон із загальної суми кредитних ресурсів у 400 мільярдів. Бо приватизація без фінансування перетворюється на мильну бульбашку. Найпекучіша проблема для України — нестача капіталу взагалі. Головне — ринок капіталу, все інше — похідне. Цінні папери — представники капіталу. Якщо в Чехії ринок цінних паперів запізнюється, то що тоді можна сказати про Україну...

Важливою рисою приватизації була реальна конкурсність. У першій хвилі приватизації на 2,5 тисячі підприємств було подано 11 тис приватизаційних проектів. Було виставлено на приватизацію майно на суму 33 мільярди крон (дві третини чеського і одна — словацького). Нерозпроданими залишилися акції на суму 5,5 мільярда крон.

Ваучерна приватизація — найскоріший спосіб приватизації. Та є в нього й певні недоліки. А саме: 1) відбувається розпорошення акцій, що ускладнює процес координації; 2) ваучерна приватизація не дає прирощення капіталу; 3) неминуче утворюються протягом певного часу таке становище, коли міністерство вже не керує, а власника ще немає (в цій ситуації ні менеджери, ні робітники не знають, чи будуть вони працювати на цьому підприємстві). Під час проведення приватизації в Україні слід певною мірою нейтралізувати ці недоліки. І все ж таки, обираючи між двома моделями безплатного розподілу власності — чеською і польською (розподіл власності через приватизаційні фонди без зайвої мороки), треба враховувати не лише мінуси, а й плюси чеської моделі.

За ваучерної приватизації люди здають акції в інвестиційні фонди, засновані банками. Фонди беруть участь у раді директорів, змінюють поведінку компаній. Економіку Чехії нині контролюють банки, приватизаційні фонди і компанії. Економічна міць зосереджена в їхніх руках. Але тут криється небезпека того, що фонди підмінятимуть собою міністерства і Держплан, впливатимуть на політику. Залишається відкритим питання: яка система краща — ця чи вільний ринок у США? Принаймні, ця система забезпечує більшу стабільність ринку цінних паперів. У Чехії 450 приватних приватизаційних фондів. Найбільший з них має 900 тисяч акціонерів. Фонди (акціонерні товариства) створюють нові фонди (закриті товариства, які мають право тільки на частину майна). По суті, приватизаційні фонди і компанії в Чехії відіграють роль венчурного капіталу, а не звичну роль приватизаційних фондів. Ця система близька до німецької, але має й особливості.

Яким чином цей досвід можна спроектувати до умов України? Більшість наших підприємств неконкурентоспроможні, отже, треба зробити великі капіталовкладення. Потрібен великий інвестор, який вкладатиме кошти (стратегічний інвестор). Ідеться про пошук реального власника. В Україні стратегічними інвесторами могли б стати комерційні банки, що інвестуватимуть через фонди і через кредит, інвестиційні фонди, акціонерні і страхові компанії, приватні компанії, фізичні особи. Широка приватизація в Україні без великих фондів та іноземного капіталу неможлива.

Ще один дуже важливий бік справи. В ході приватизації в Чехії ніхто не здобув спеціальних переваг. Зокрема, не було закритих аукціонів. Профспілки вимагали особливих прав для трудових колективів, навіть погрожували страйком, але ніяких пільг для трудових колективів не було надано. Єдине, що одержували працівники, — це кредит для купівлі підприємств. Звичайно, за умови високоякісного приватизаційного проекту.

Комерціалізація, корпоратизація, оренда, викуп трудовим колективом, закрите акціонування — це ще не приватизація (але в Україні немає навіть цього). Це комплекс важливих, але передприватизаційних заходів. Акціонерне товариство, де 100 відсотків акцій державні, — це державне підприємство. Акцію закритого колективу не можна продати, немає ліквідності. Акціонер — частина групи. Якщо немає права власності на частину майна, то тим самим немає і приватної власності. Але у нас навіть оренді чинять перепони.

У Чехії розпочали другу хвилю приватизації, на яку виставлено 2 тисячі підприємств на суму 150 млрд крон. Вже узгоджено всі приватизаційні проекти. В січні 1994 р. розпочнеться технічний процес зміни власності. Друга хвиля принципово не відрізнятиметься від першої. Але все ж таки матиме певні відмінності, а саме: 1) питома вага купонної приватизації нижча; 2) зростає питома вага прямої приватизації — аукціони, конкурси, акціонування; 3) змагаються тільки ті фірми, які дали проект і можуть його фінансово забезпечити; 4) добрано ті підприємства, які не були включені в першу хвилю приватизації (хімічні, великі комбінати, сільськогосподарські фірми).

І ще один, дуже важливий для нас, висновок. Потрібні швидкі зміни в законах по ходу приватизування, тому потрібен тісний контакт уряду з парламентом. За умов тертя між ними, тим більше їх конфронтації, приватизація неможлива. І, звичайно, для здійснення приватизації Україні потрібен свій Вацлав Клаус.

Володимир ЧЕРНЯК,
доктор економічних наук,
професор.

Прага — Київ.

(Закінчення. Початок на 2-й стор.)

Як бачимо, не заселятимуть 26 будинків. Чому? Пояснення цього в «дозволі» немає. Треба розуміти так: робіть з ними, що хочете. На Волині так і вчинили — дали тим, хто не перебував у зонах радіоактивного забруднення. Так, дано дозвіл на виділення в селищі трьох садиб для Рожищенської птахофабрики і 9 садиб для колективного сільськогосподарського підприємства «Заріччя». І це тоді, коли в самих Рожищах майже 300 чоловік чекають на поліпшення житлових умов, з яких 140 перебувають в черзі на першочергове одержання житла, 32 — на позачергове. В райцентрі потребують житла 5 учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС. Чому ж не бачать цих людей?

Можна, звичайно, погодитися з думкою, яка широко побутує в Рожищах, мовляв, деякі мешканці з Житомирщини не хочуть переселятися до Дубища. Але навіть коли і є такі випадки, то це ще не означає, що котеджі можна роздавати будь-кому. На Волині є кілька районів, мешканці яких проживають в зонах радіоактивного забруднення. В Маневицькому районі, наприклад, села Прилісне і Галузія віднесені до зони обов'язкового відселення. Тут проживає 900 сімей. На Волині це відомо всім. Важко повірити, що керівники обласного управління у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, яке очолює Іван Фурів, не знали про порушення в розподілі житла в селищі. Щоправда, це питання збираються розглянути на засіданні колегії при представнику Президента у Волинській області. Поговорити є про що. Коли навіть побіжно знайомишся з життям і побутом переселенців в Дубищі, то напрошується думка, що дуже хочеться комусь, щоб якомога менше людей з Діброви переселялося на Волинь. І чи не тому збудовані садиби протягом тривалого часу порожні.

Наша газета 15 грудня 1992 року писала про кричущі недоліки, навіть безлад на будівництві житла в цьому селищі. Ще рік тому належало спорудити школу, торговий центр, будинок культури, амбулаторію, лазню, церкву, тощо. Усе це залишилось на папері. Побільшало тільки скарг на погане будівництво: сідають фундаменти, тріскаються стіни, тече покрівля...

Кілька днів тому знову побував у Дубищі. Стояв морозний день — мінус десять. А в селищі три дні не подають газ. У будинку Алли Богунової вийшло з ладу опалення, розморозилися радіатори. Недавно дали ключі від котеджу по вулиці Польовій переселенцю з Діброви Григорію Сімончуку. Коли господар запросив мене зайти — аж страх узяв: вибиті вікна, разом з одвірками вирвано двері, зіпсований опалювальний котел, розірвані радіатори... Даруйте, але в такому приміщенні й собака не витримає.

І хоч би хто завітав сюди, щоб зустрітися з людьми, вислухати їх. Сором. Ходимо світами з простягнутою рукою — може хто подасть для чорнобильців. І подають. А вдома, у власній хаті, вириваємо з рота, крадемо в того, хто вже обкрадений долею, в кого голова покрита попелом Чорнобиля. І що то ми за люди такі? Не хтось же нам робить шкоду, а ми самі себе зневажаємо.

Не знаю, яким побитом, але люди дізналися, що до Дубища приїхав кореспондент, і за якихось 15—20 хвилин зібралися в кабінеті голови селищної Ради Андрія Ковальчука. Голці ніде було впасти. Майже п'ятдесят жінок, одна поперед одну, більш як дві години надсадними голосами викazували мені свої кривди, на які щодення наражаються в побуті. Зі сльозами на очах говорили, що їхні діти вже забули смак молока, сметани, до магазина рідко коли завозять хліб, діти часто хворіють, не ходять до школи, ліків неможливо купити, замість належних на одного чоловіка 27 кілограмів цукру на рік дали тільки по 12 кілограмів...

— Ми нікому тут не потрібні, нам так і кажуть: «Ми вас сюди не просили приїжджати», — крізь сльози казала Марія Шершень. — Дайте мені машину, я заберу пожиток і поїду до своєї Діброви...

— Місцеве керівництво поселилося в кращих будинках, а нам дали гірші, — обурювалася Ганна Омелянчук. — Якщо немає газу, то нехай би бодай грубки в хатах поставили...

— Я їздила до Києва, хотіла потрапити до Президента, побачити депутата Яворівського, та мене не допустили. Залишила їм скарги, але ніхто не відповідає, ніхто не хоче приїхати до нас, щоб навести тут порядок, — вимучувала слова Надія Самчук. — Може й ви зробите, як всі, хто сюди інколи наїжджає: заведуть їх в їдальню, нагодують, напоять, покажуть кращі будинки та й проводжають з повною торбою...

Довелося мені вислухати чимало слізних прохань до Президента України, народного депутата В. Яворівського, представника Президента у Волинській області В. Блаженчука, Генерального прокурора, уряду України... Та найголовніша з них така: «Пришліть до нас спеціальну комісію: хай подивиться, як живуть чорнобильці, як дотримуються закони».

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

МЕТАЛ АВІАНОСЦЯ «УЛЬЯНОВСЬК» ПІДЕ НА БУДІВНИЦТВО ВЕЛИКИХ ТАНКЕРІВ-ПРОДУКТОВОЗІВ

Подробиці

Останню сторінку перегорнуто в історії спорудження на верфі Миколаєва авіаносця «Ульяновськ», який так і не побував у морській стихії. Після того, як півтора року тому його недобудований корпус порізали, нарешті прийнято рішення про утилізацію одержаного при цьому металу. Він буде переплавлений у сталеплавильних агрегатах комбінату «Азовсталь». Два теплоходи, завантажившись фрагментами конструкцій, уже відійшли з Миколаєва до Маріуполя. Замість цього Чорноморський суднобудівний завод одержить листовий прокат, необхідний для спорудження на експорт великих танкерів-продуктовозів.

Якби «Ульяновськ» спорудили, він би не поступався за своїми можливостями американським авіаносцям, і СРСР, як стверджують деякі спеціалісти, наздогнав би США у створенні кораблів такого класу. Автори проекту передбачили на ньому ядерну енергетичну установку, оснащення сучасними літаками, могутнє озброєння для самооборони. Однак у зв'язку з розпадом Союзу і припиненням фінансування формування корпусу корабля, готового на чотири п'ятих, було зупинено. Україні такий гігант був не потрібен, а Росії тоді, мабуть, теж було не до «Ульяновська». Пропонувались різні варіанти його використання після добудови корпуса і спуску на воду, аж до плавучих космодрому чи казино. Скінчилося все прозаїчніше: верф не могла далі тримати зайнятим великий стапель, і за згодою уряду України корпус авіаносця порізали.

Тепер на Чорноморському заводі із закладених за радянського періоду авіаносців залишився тільки «Варяг». У середині вересня цього року щодо його долі представник Президента України у Миколаївській області Анатолій Кінах заявив у місцевій пресі: якщо найближчими місяцями не буде вирішено питання відновлення будівельних робіт на важкому авіанесучому крейсері «Варяг», то його добудова стане неможливою через ряд суто технологічних і технічних чинників.

Анатолій КУЗНЕЦОВ,
кор.Укрінформу.

Виставки

БОРОНИ НАС, ДОЛЕ, ВІД КОРДОНІВ

Художник зі Львівщини Володимир Шагала змалку живе на кордоні. Одного разу цей кордон пройшов крізь самісіньке серце — 1944 року рідне село Клоковичі несподівано відійшло до сусідньої Польщі.

Лаву академічних студій сину селянина замінили його талант і праця. А ще — бажання розповісти людям про минувшину, про те, що чув чи бачив сам. І от, нарешті. У галереї «Київ» відкрилася перша виставка 75-річного художника. Вражає ретельність і етнографічна точність малюнків циклу «Коноплі: від стеблини до тканини». Чільне місце серед робіт займає цикл «Спогади з часів УПА».

Іронія долі: знайомі з дитинства прикордонні «страйбанти» (стовби огорожі) Володимир Шагала зустрів і на власному вернісажі. Незабаром на їхньому місці виросте стіна, яка перетне навпіл виставочний зал. По один бік розташується Французький культурний центр, а по другий — те, що залишиться від галереї «Київ». А поки присутні на вернісажі запалювали свічі і ставили їх на імпровізовану «дорогу, що вела до Франції», на дерев'яні колеса, попід якими червоніли розсипані яблука. Дай, Боже, нам менше кордонів!

Ганна РОМАНЦОВА.
Фото Юрія ШКОДИ.

На знімках: художник Володимир Шагала; робота Володимира Шагали циклу «Конопля: від стеблини до тканини».

В монастир на відпуст

Існував в народі релігійний звичай, ідучи на відпуст в монастир, деякі побожні люди несли з собою богові на офіру лляне, або конопляне полотно. Ті полотна, покладені перед вівтарем, забирали собі попи, ділили своїх близьких, або продавали на ярмарках.

Продиктовано в номер

Телеграми Мустафі Джемілєву

Десятки телеграм отримав у ці дні Голова Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв. 13 листопада йому виповнилося 50 років. З днем народження Джемілєва привітали керівники численних партій та рухів України, Росії, Узбекистану, Казахстану, Туреччини, Німеччини, США, ряду інших держав, а також ті, хто не один рік відсидів у радянських тюрмах і концтаборах за інакомислення.

Мустафі Джемілєву було шість місяців, коли його сім'ю, як і всіх кримських татар, депортували з Криму. Після закінчення середньої школи Мустафа залучився до активної політичної боротьби. За участь у національному русі кримських татар відбув 15 років у тюрмах і концтаборах. Він був другом генерала Петра Григоренка, академіка Андрія Сахарова. Вільно володіє турецькою та англійською мовами.

Магазини теж у ціні

Це засвідчив приватизаційний аукціон, що відбувся в Токмаку Запорізької області. На продаж тут було виставлено десять продовольчих магазинів, а також підприємство пральних послуг «Лотос» і державне мале підприємство «Ремпобут». Стартова ціна цих об'єктів — 37,7 мільйона карбованців. Продано ж їх за 710 мільйонів. Це при тому, що на два магазини та «Лотос» заявок не надійшло — покупцям не підходять об'єкти на околиці міста. Зате інші мали успіх. Скажімо, магазин № 29 стартував з 2,5 мільйона карбованців, а продано його за 110 мільйонів. Початкова ціна магазину № 40 3,8 мільйона карбованців підскочила до 180 мільйонів. Цікаво, що більшість покупців — юридичні особи, і тільки двоє — фізичні.

Експрес-інформація

Місто без мешканців

Інтенсивність збройних сутичок в Боснії зростає, незважаючи на нещодавно досягнуту угоду про перемир'я між хорватськими і мусульманськими громадами. У епіцентрі боїв знову опинилося місто Горни-Вакуф, яке обстрілювали з гармат боснійські хорвати. У місті практично не залишилося мирного населення, а мусульманські підрозділи обороняють Горни-Вакуф лише через його стратегічне значення.

А як на це подивиться Туреччина?

Спільне рішення про включення Кіпру в грецьке «оборонне планування» прийнято керівниками Греції та Кіпру. На прес-конференції, що відбулася з цього приводу, прем'єр-міністр Греції К.Міцотакіс сказав, що «лінія оборони» Греції повинна пролягати через Кіпр. Тому Афіни й Нікосія будуть спільно планувати й координувати свої дії.

Парламент Чечні протестує

«Включення Чеченської Республіки в проект нової Конституції РФ як суб'єкта формально підтверджує імперську суть політики нового демократичного керівництва Росії стосовно неруських народів», — наголошується в заяві, прийнятій парламентом Чечні. У документі також наголошується: Чечня опинилася в складі Російської імперії в результаті багатовікової загарбницької війни. Але в 1991 році, підкреслено в документі, Чечня стала незалежною державою.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

І ЗНОВУ ПРО ПРАВОНАСТУПНИЦТВО...

У дипломатичних колах

З 29 листопада по 1 грудня в Києві відбудеться засідання Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва (ПА ЧЕС). Про це на черговому брифінгу повідомив начальник управління інформації українського зовнішньополітичного відомства Ю.Сергеєв. Для участі у форумі 9 країн—учасниць ПА ЧЕС прибудуть 50 парламентаріїв, які представлятимуть Албанію, Вірменію, Азербайджан, Грузію, Молдову, Румунію, Росію, Туреччину. В рамках засідання, яке проходитиме під головуванням президента цієї структури, голови Національних зборів Туреччини Н.Джиндорука, триватимуть дискусії з питань розбудови політичного та економічного співробітництва. Планується, що на сесії ПА ЧЕС виступлять Президент Л.Кравчук, Голова Верховної Ради І. Плющ, міністр закордонних справ А.Зленко. Україна обстоює ідею поглиблення економічної співпраці та розвитку міжпарламентських зв'язків країн Чорноморського регіону.

Як повідомив Ю.Сергеєв, минулого тижня в українській столиці перебував заступник начальника Управління Східної Європи МЗС Іспанії Х.Сандомінго. В результаті українсько-іспанських консультацій погоджено текст Договору про дружбу і співробітництво між двома країнами.

Цей документ може бути підписаний під час зустрічі глав держав України та Іспанії.

У зв'язку з непорозумінням про правонаступництво України щодо міжнародних договорів, укладених колишнім СРСР, зокрема Європейської конвенції з обміну інформацією щодо іноземного права, МЗС України надіслало ноту країнам—членам Ради Європи, в якій підтверджується участь нашої держави у згадуваній конвенції.

У ноті відзначено, що всі країни колишнього СРСР є законними та рівноправними правонаступниками Радянського Союзу у правовому, майновому, архівному та інших аспектах. Це було підтверджено 20 березня 1992 року у Резолюції Ради глав держав СНД, підписаній в Києві. Підтверджується участь України у Європейській конвенції з обміну інформацією щодо іноземного права і у відповідному документі, врученому 21 вересня цього року генеральному секретареві Ради Європи.

Ніхто не має права позбавляти Україну як незалежну державу права бути активним членом міжнародного співтовариства, підкреслюється в ноті.

Тарас ПЕТРІВ.

Актуально

ЗМІНИЛИ АКЦЕНТИ

Мертвонародженою дитиною виявився валютний союз співдружності, про який так багато йшлося ще зовсім нещодавно у столицях нових незалежних держав. Нинішні прагматики, що при владі в Москві, геть зовсім не хочуть робити рубльової ін'єкції найвідданішим друзям.

Наша газета вже повідомляла, що днями в Казахстані введено національну валюту — тенге. Казахстанському лідеру Н.Назарбаєву не залишилося нічого іншого, як піти на такий крок. А слідом за ним і Президент Узбекистану І.Каримов оголосив про введення власної національної валюти. Бо дівались нікуди. Де ж узяти золото та валюту, які Москва вимагає в заставу за рублі?

Але й Москву можна зрозуміти. Напередодні виборів до Думи рубль упевнено тримається стосовно долара, російська економіка — найстабільніша серед усього СНД, у Росію йдуть іноземні капітали. Тому зовсім не треба кремлівським керівникам нові фінансові потрясіння, спричинені мільярдами чи трильйонами старих рублів, що заполонили б територію РФ у разі валютного об'єднання. Тобто Росія зайняла жорстку позицію щодо будь-яких фінансово-валютних союзів з іншими есендівськими державами: упорядкуйте власні економіки, зробіть стабільними ваші національні гроші, та щоб ще й інфляції не було, отоді й розмовлятимемо.

Недвозначно про це заявлено на засіданні Координаційно-консультативного комітету СНД, яке відбулося минулого понеділка у Москві. Там узгоджувалися документи про спільну інвестиційну діяльність, підтримку кооперації, антимонопольну політику тощо. І жодного слова — про спільну валюту. Більше цікавило російську сторону вироблення механізмів, які забезпечували б взаємні платежі. Насамперед, звичайно, для відшкодування іншими членами співдружності боргів Росії. Мабуть, саме тому віце-прем'єр О.Шохін назвав проблему створення платіжного союзу в рамках СНД «життєво важливою».

Ігор ГРУШКО.

Це ж треба!

Уряд виділив гроші. Під тюрми

Усе нове — добре забуте старе. Цю істину вже вкотре підтверджує нововведення латвійського уряду, який прийняв рішення виділити Міністерству внутрішніх справ 200 тисяч латів на відновлення системи боргових тюрем. Кажуть, цю ідею в уряді Латвії «проштовхнули» впливові банкіри. До речі, довоєнні боргові тюрми в республіці ніколи не були порожніми.

Надія ДОРОНІНА.

Вільнюс.

Комсомольцям і казино по кишені

75-ті роковини від дня створення ВЛКСМ відзначила 29 жовтня група колишніх функціонерів районних, обласних та центрального апаратів комсомолу Киргизстану. Перший тост, ясна річ, підняли за похований ідеал комуністичної молоді. До речі, абсолютна більшість учасників пізнього вечора — сьогодні «круті» бізнесмени та власники нерухомого майна.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Двовладдя по - хімпромівськи,

або Хто потерпає, коли слідчі дії провадяться повільно

Унікальні технології, вдале поєднання природних джерел сировини, потужна інженерно-конструкторська база підприємства, а головне — його люди-трударі перетворили слов'янське виробниче об'єднання «Хімпром» у велета хімічної індустрії України. Деякі з видів його продукції — гідрат окису кальцію, хімічно осаджена крейда, триполіфосфат належать до стратегічних. Без інших, наприклад, соди, ніяк не обійтися кожному із нас.

Свого часу про «справу Креча» добряче «накричалися» засоби масової інформації — як місцеві, так і республіканські. Хто стійко захищав генерального директора ВО, академіка, депутата, вбачаючи в його особі взірець підприємця майбутнього, хто не менш професійно обливав Е.Креча брудом, прозоро натякаючи на мафіозний характер його діяльності. Та що там преса, коли навіть відповідні органи, вищі інстанції, яким сам Бог і обов'язок веліли розібратися, врешті-решт, у всій оцій «слов'янській історії», ніяк не поспішають внести ясність. Складається враження, що в Донецьку Е.Креча прагнуть будь-що «потопити», а в офіційному Києві і далі беруть під захист. Чи не парадокс: у той час, коли місцеві правоохоронні органи відшукували вже колишньому депутату «гідне» місце на нарах, на березі Темзи він був удостоєний звання «Підприємець року»? Сам же Едуард Едуардович, який уже тривалий термін знаходиться у відрядженні в Австрії (до речі, туди, після звільнення з-під арешту, не так давно прибула і його дружина), категорично відкидає звинувачення на свою адресу. Іншими словами: кожен у цьому конфлікті відстоює власні позиції, принципи, правоту. І, певне, власні інтереси.

А що ж трудовий колектив «Хімпрому»? Чи визначився він остаточно у цьому затяжному, болючому конфлікті? А чи, можливо, почуває себе, як у тім прислів'ї: «Пани скубуться, а в мужиків чуби тріщать»? Відповідь на ці непрості питання дала, здавалося б, цьогорічна червнева конференція трудового колективу ВО «Хімпром» (у народі — содовий завод), яка хоча і скликалася для підбиття підсумків колдоговору, ставила за мету розібратися, перш за все, зі своїм вчорашнім кумиром, а нині — «закордонним директором». Що і було зроблено із пролетарською безкомпромісністю: в усіх своїх бідах останнього часу хімпромівці звинуватили одну людину — свого генерального. Щоправда, перепало на горіхи і деяким його заступникам та помічникам.

Як уже в нас повелося, колективне рішення сумніву не підлягає. І все ж дещо не зрозуміло, принаймні мені. Адже всього за три місяці до згаданої конференції на представницьких зборах того ж трудового колективу майже одностайно на адресу правоохоронних органів України та області з приводу факту порушення карної справи про крадіжки в особливо великих розмірах на ВО «Хімпром» було прийнято і направлено листа-протест, в якому Е.Креча взято під цілковитий захист, а дії його повністю виправдовують. Були в цьому документі, на якому, як кажуть, ще не встигло висохнути чорнило, і такі показові рядки: «Креч Е.Е. очолив наш колектив наприкінці 1990-го року. Він постійно виявляв турботу про трудящих ВО. При ньому, незважаючи на тяжкі економічні умови, об'єднання нарощує темпи виробництва. Настійно вимагаємо із великою увагою поставитися до нашого листа. Це крик душі кожного із нас. Хай переможе справедливість і закон»... То, нагадаємо, був «крик душі», як свідчить документ, аж 526 хімпромівців, що представляли весь колектив об'єднання! Та, певне, «прокричались» за Креча. Бо уже через нетривалий термін у колективній свідомості раптово відбувається поворот на всі 180 градусів.

Дивина, та й годі! Невже ж чотиритисячний колектив ВО такий був заляканий всемогутнім нібито Кречем. Так «загодований імпортом від нього», що півторарічне рабське мовчання урвалося лише після «втечі-відрядження» генерального директора за кордон? Невже про всілякі неподобства, кричущі факти почули і дізналися тільки на вищезгаданій конференції. І невже ж лише оця трійця — генеральний, його заступник, головбух — винні в тому, що сьогодні підприємство переживає найжорстокішу кризу у своїй майже столітній історії? Що нині з нього люди звільняються сотнями протягом місяця?

І ще про одне — про, так би мовити, етичний бік справи. Певне, для того, щоби одностайно виказувати праведний гнів на адресу того, хто сьогодні перебуває, хай і з причин, не цілком зрозумілих і з'ясованих, далеко-далеко, не треба багато хоробрості. Бити заочно, як відомо, і легше, і безпечніше. Та хіба обов'язково було чекати для цього стільки місяців? Принаймні, це можна було зробити і на тих березневих колективних зборах, тим більше, що «винуватець всіх теперішніх бід», тоді вже опальний Е.Креч, ще був зовсім поруч — очолював «Хімпром».

Захищати в даній ситуації поведінку самого Е.Креча вважаю за справу недоречну, бо він і сам, посилаючись на хворобу, не з'явився на конференцію із далекого закордоння, не звітував перед колективом. Хоча мав це зробити — бодай у письмовій формі... Та все ж невдовзі він нагадав про себе слов'янцям, здійснивши своєрідний «директорський демарш». Не звертаючи уваги на висловлену йому колективом «Хімпрому» недовіру, Е.Креч залишився вірним власному кредо: діяти цілеспрямовано, енергійно за будь-яких обставин. Своє амплуа ділової людини він продемонстрував ще раз, направивши по бартерній угоді із-за кордону на рідний «Хімпром» 14 новеньких «Волг». Звичайно, дехто розцінив це, як звичайнісінький «царський жест», але більшість— як спробу хоча б таким чином допомогти своєму кораблю, що потопає без капітана: продасте, мовляв, машини і будуть вам чималі грошенята. Саме так невдовзі вчинили на підприємстві, адже вартість одного такого автомобіля становила понад 57,5 мільйона карбованців. Незаперечно, то вагомий внесок у хімпромівську скриню!

Згадана вище конференція відбулася, нагадуємо, у червні. А невдовзі, наприкінці літа, на «Хімпромі» стало відомо, що наказом міністра промисловості А.Голубченка Е.Креча відсторонено від обов'язків генерального директора ВО. Щоправда, не остаточно, а, як зазначається у наказі, «на період проведення попереднього слідства по порушеній у відношенні Креча кримінальної справи». А відсторонений зовсім не означає, що — звільнений. Певне, Мінпром України вирішив не поспішати із спалюванням усіх мостів за Кречем до закінчення слідства, яке ще невідомо чим завершиться...

А тим часом «Хімпром» — ще донедавна одне із провідних підприємств хімічної промисловості України — продовжує лихоманити. Спад виробництва сягнув критичних розмірів. Скажімо, у вересні план виконано лише на 60 відсотків, що складає 40,2 до відповідного періоду минулого року. Випуск готової продукції виконано лише на 30 відсотків. Ні один цех у вересні не впорався із виробничим завданням. Готова продукція ледь-ледь реалізується, тож скупчується і псується на переповнених складах. З причини дестабілізації виробництва, різкого зменшення його обсягів падає зарплата хімпромівців: сьогодні вона становить в середньому 180—200 тисяч карбованців. Масово «розбігаються» на інші підприємства міста, де умови кращі і платня вища, кваліфіковані спеціалісти і робітники. Начальник цеху очищення бікарбонату натрія Олена Винниченко скрушно повідала: «Такого ще в нас не бувало. Розраховуються ті, на кому протягом багатьох років трималося наше виробництво — добросовісні люди, кваліфіковані робітники. А це страшно!..» Обладнання здебільшого застаріле. Реконструкція підприємства майже не провадиться, як і капітальне будівництво. Не кращі справи і з розвитком соціальної сфери. Майже завмерло будівництво житла, медсанчастини. З причини фінансової скрути змушені були передати свої дитячі садки на баланс міськвно, відмовитися від оренди літака ЯК-40, продати 12-місну яхту на Оскольському водосховищі, вивели зі свого штатного розкладу колектив придбаного колись колгоспу...

Складне фінансове становище «Хімпрому» його нинішнє керівництво, здається, сподівається виправити за рахунок, перш за все, тих самих традиційних і нових експортних поставок своєї продукції, і, передусім — триполіфосфату натрію. На нещодавній зустрічі, що відбулася тут із виконавчим директором фірми «Хімпекс» паном Е.Бладедером, вироблено, нарешті, угоду, один із пунктів якої, дійсно, важко переоцінити: «Залежно від умов поставок ціна на триполіфосфат натрію не повинна бути нижчою 410 американських доларів за тонну». Тож, є надія, що доларові ін'єкції допоможуть запобігти «Хімпрому» неминучого, здавалось би, економічного краху. Про це свідчить і оптимістичний настрій виконуючого обов'язки генерального директора виробничого об'єднання Юрія Бахмутова, який під час нашої зустрічі категорично виголосив: «Попри всілякі труднощі наше підприємство житиме, бо його продукція, найдешевша на Україні сода, завжди була і буде потрібна людям». Так, на сьогодні «Хімпром» має заборгованість з усіх напрямів у сумі понад 4 мільярди карбованців, констатує в.о.генерального, але ж є й активи. Зараз на складах ВО лежить сировина на суму понад 3 мільярди карбованців, готова продукція — більш як на 200 мільйонів. І завершую: «Наше майбутнє благополуччя — це наша праця, кожна тонна виготовленої нами продукції».

Ну що ж, дай Боже, щоби впевненість нового керівника передалася безпосередньо і трудовому колективу! А поки що розлагоджена виробнича машина «Хімпрому» продовжує буксувати над фінансово-економічною прірвою. Хоча у жовтні спрацювали дещо краще...

І ще про одне. Не будемо ділити історію життя «Хімпрому» на «кречевський» і «післякречевський» періоди, як дехто вже намагається це робити. Час все розставить на свої місця. Але й зволікати з розв'язанням горезвісної «справи Креча» не гоже. Яка ж то робота при двох живих керівниках?!. Сам відчув і почув, що настрій у трудовому колективі далекий від нормального, він, як такий, розпадається на очах. І тут вирішальне слово в «слов'янській історії» має сказати Закон, перед яким, як відомо, всі рівні. Чим скоріше, тим краще для всього «Хімпрому». І не тільки. Тож, чи довго ще чекати?..

Юрій ДОЦЕНКО,
Слов'янський район,
Донецька область.

P.S. Отож об'єктивно випливає такий висновок: підприємство, яким більш-менш вдало керував Креч, залихоманило тоді, коли проти цього директора почали кримінальну справу. Якби завершили її чітко й оперативно, все б, певно, стало на свої місця. Точніше, хтось би сів на відповідну лаву або не сів. Але справа затягнулася мало не на рік й тягнеться досі. І в даному разі підприємство, тобто економіка, розплачується за повільні слідчі дії. Чи не надто висока ціна? Чи слідчі дії повільні тому, що хтось шукає чорну кішку в темній кімнаті, а її там немає?

Колонка власкора

А льон цвіте...

На адресу державного підприємства «Рівнельон» надійшло повідомлення від президента дирекції підприємницької ініціативи з американського міста Сан-Франциско за підписом Роберта Міллера: «... Наші поздоровлення з нагоди нагородження підприємства міжнародною медаллю «Золота зірка»... Отже, рівненських текстильників знають не лише в Японії...

Конвертоване сало

Дещо впав курс американського долара в Рівному — в останні дні його продавали за 26 тисяч карбованців, купували за 25 тисяч. А ось сало у м'ясному павільйоні «тягнуло» на 27 тисяч і більше. Так що нехай американці не дуже пишаються — у нас теж є дещо...

Світло «Просвіти»

Рівненщина відзначила 125-річчя Всеукраїнського товариства «Просвіта». На ювілейному вечорі говорилося про її тернистий і славний шлях. Багато з присутніх за просвітницьку діяльність відбували покарання у в'язницях і таборах — за часів і польської, і совєцької окупації. Обласною премією «Просвіта» відзначила художника з Гощі Олександра Лаверина — за відродження волинського іконопису та писанкарства.

«Я і гітара»

Тиждень тривав в обласному центрі міжнародний студентський фестиваль з такою назвою. Приїхало понад сто студентів, і не лише з українських міст, а й з Брянська, Мінська, Москви, Тирасполя... Найкращими виконавцями авторської пісні визнано студентів з Дрогобича.

Брифінг у в'язниці

Він відбувся в установі зі специфічною назвою — ОР- 318/96, що в селі Городище Рівненського району. Начальник відділу з виконання покарань УВС полковник внутрішньої служби М. Красько та його заступник М. Павлюк, а також керівництво установи відповіли на запитання журналістів. Можна було ознайомитися з умовами суворого режиму. Не мед, звичайно, але жити можна. Здійснюються перші кроки переходу від гулагівської до європейської системи утримування в'язнів — дозволено вільне листування, збільшено кількість побачень, відмінено номери на лацканах, можна носити коротку зачіску...

Повалили лінію

Ні, не лінію партії — це зроблено раніше, а тепер взялися за лінію зв'язку. Два брати з колгоспу імені Чапаєва Микола та Юрій Н. — «на замовлення» вирвали трактором 19 стовпів на лінії Дубровиця — Лугове і відвезли замовнику для ремонту хліва... Так скоро й до колон Верховної Ради доберуться...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівненська область.

CASIO®

Аудіо-відео товари і музичні інструменти
Останні досягнення в галузі електронної технології покращать Ваше життя

CASIO є провідним світовим виробником телевізорів на рідких кристалах і електронних клавішних інструментів. Використання оригінальної електронної технології привело до створення портативних телевізорів на рідких кристалах, які можуть супроводжувати вас скрізь.

Електронні клавішні інструменти по-новому відкриють вам усе багатство світу музики. CASIO - це ім'я, яке заслуговує з 1987 року на повну довіру завдяки високій якості й надійності пейджерів та інших індивідуальних засобів зв'язку.

У нашій фірмі ми пишаємося тим, що нам вдається використовувати усю досконалість найновіших досягнень електронної технології, щоби почуватися комфортно.

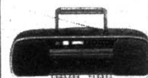
АУДІОВІЗУАЛЬНА АПАРАТУРА І ОБЛАДНАННЯ ЗВ'ЯЗКУ

ПРИЙМАЧ-ПЕЙДЖЕР
Компактний пейджер із звуковим сигналом і визначником номера

NP - 130
- 12-цифровий дисплей з табло на 6 літер
- пам'ять із захистом
- банк даних (20 сторінок з обсягом 6 літер і 20 цифр)

СТЕРЕОДВОХКАСЕТНИЙ МАГНІТОФОН З ПРОГРАВАЧЕМ КОМПАКТ-ДИСКІВ

CD - 610 W
- система посилення басів
- 20 довільних програм
- прискорений запис
- цифрова надбудова

СТЕРЕОМАГНІТОФОН З РАДІОПРИЙМАЧЕМ

SD - 200S
- система посилення басів
- 2 діапазони (AM/FM СТЕРЕО)
- вбудований мікрофон

КОЛЬОРОВИЙ ТЕЛЕВІЗОР З РІДКОКРИСТАЛІЧНИМ ЕКРАНОМ

TV - 3500
- екран - 3,2 дюйма
- високоякісна матрична система
- 7 ТВ систем

ПОРТАТИВНИЙ ПРОГРАВАЧ КОМПАКТ-ДИСКІВ

PZ - 1000
- система посилення басів
- 20 довільних програм
- режим - пропуск/пошук/повтор
- довільне відтворення

ПОРТАТИВНИЙ ПРОГРАВАЧ КОМПАКТ-ДИСКІВ

PZ - 800
- система посилення басів
- 20 довільних програм
- режим - інтросканування/повтор
- довільне відтворення

ПОРТАТИВНИЙ СТЕРЕОМАГНІТОФОН З РАДІОПРИЙМАЧЕМ СЕРЕДНІХ ТА УЛЬТРАКОРОТКИХ ХВИЛЬ

AS - 750 R
- трисмуговий еквалайзер
- автореверс
- цифрова надбудова

AS - 200 R
AS - 300 R
- система посилення басів
- стерео-індикатор FM
- автореверс (модель AS - 300 R)

Представлена тут продукція є тільки частиною асортименту фірми CASIO. Повний асортимент включає багатофункціональні АУДІО-ВІДЕО товари, пейджери та інші моделі.

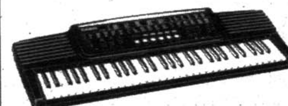
ЕЛЕКТРОННІ КЛАВІШНІ ІНСТРУМЕНТИ

КЛАВІШНИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ З ІХА ДЖЕРЕЛОМ ЗВУКІВ

CTK - 1000
- 61 клавіша
- чутливість до сили натискання
- багатодоріжкова пам'ять
- 100 довільних тонів
- авторитміз
- MIDI

КЛАВІШНИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ З CD ДЖЕРЕЛОМ ЗВУКІВ

CT - 647
- 61 клавіша
- відтворення 40 мелодій
- 120 тонів і 40 ритмів
- імпровізація користувача

КЛАВІШНИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЗІ СТЕРЕОМАГНІТОФОНОМ

KT - 40
- 49 клавішей
- стереомагнітофон (для співу і відтворення)
- 100 тонів і 100 ритмів
- мікрофон-луна

КЛАВІШНИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ З НАБОРОМ МЕЛОДІЙ

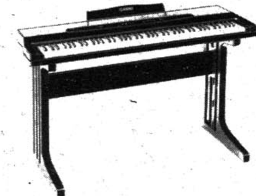
CTK - 200
- 49 клавішей
- банк з 40 мелодій
- режим відключення мелодійної частини
- 100 тонів і 100 ритмів

КЛАВІШНИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ З НАБОРОМ МЕЛОДІЙ

SA - 35
- 32 мініклавіші
- банк з 10 мелодій
- навчальний режим
- 100 варіацій звучання
- 24 ритмічних зразків

ЦИФРОВЕ ПІАНІНО

CHS - 80
- 88 клавішей
- чутливість до сили натискання
- 10 тонів
- система сумісності
- MIDI

Представлена тут продукція є тільки частиною асортименту музичних інструментів фірми CASIO. До повного асортименту входять моделі для дітей, підлітків, дорослих, для усієї сім'ї та для професіоналів.

Щодо питання оптових поставок звертайтеся англійською мовою за адресою:

CASIO COMPUTER CO., LTD.
CIS & E. EUROPEAN SALES DIVISION
P.O.Box 25, Shinjuku-ku, Tokyo, Japan
Fax: 03-3342-4729
Telex: J26931 CASIO/J26355 CASIO

Наші товари будуть в показі на виставці Consumexpo 94, Москва, з 18 - 24 січня, 1994

Мова: думка власкора

Про великодержавну «гордість» одеських можновладців

Наша газета вже повідомляла про те, що Одеська міськрада прийняла рішення про двомовність, тобто про визнання в Одесі, у всіх сферах користування мовою, передбачених розділами II, III, IV і V Закону «Про мови в Українській РСР», нарівні з державною українською — російської.

Ті, хто тривалий час вимагав, нагнітаючи пристрасті, щоб місцевий орган влади офіційно оголосив у місті двомовність (лідери деяких громадських організацій, окремі депутатські групи), не проминули шансу з цього приводу вдарити в литаври через місцеву пресу: мовляв, наша таки взяла! Віднині ніхто не посміє зазіхати на святая святих — рідну мову численної національної групи корінного населення. Конкретно — російську.

Виходить, до цього зазіхали? Принижували, забороняли, викорінювали? Якщо зважати лише на галас, який раз по раз зчинявся навколо виконання Закону про мови, то начебто саме так. Емоції, однак, — ще не факти. А вони засвідчують: у місті завжди була і є нині двомовність. Поміж себе — на роботі, на вулицях, удома — люди спілкуються хто українською, а хто — російською. І нікому до того немає діла, бо то — приватне право самої людини, гарантоване, до речі, нашим законодавством. Що ж до діловодства в державних установах і організаціях, робочої мови у сферах освіти й культури, то до недавнього часу тут беззастережно панувала одномовність — російська. Без будь-якого врахування національного складу міста чи побажань його мешканців. І тепер ось, коли робляться, по суті, лиш перші кроки до відродження в місті української мови (саме відродження, бо ж була тут колись ця мова і в державних установах, і в десятках шкіл, у численних інститутах, технікумах, театрах, музеях, періодичних виданнях, — була, та, як мовиться, загула — під безцеремонним натиском повальної більшовицької русифікації), — раптом стільки галасу, емоцій, звинувачень.

Шле, приміром, до міської Ради народних депутатів колективного листа група вчителів — «російськомовників» з Центрального району Одеси. Ах, чого там тільки немає! Йдеться і про «тенденцію до поступового викорінення викладання російської мови й літератури», і про «примусове складання вступних іспитів з української мови замість рідної». І про те, що «таке становище сприяє розвиткові неуцтва, відсталості, обмеженості нашого підростаючого покоління, і про — не більше і не менше! — «агресію проти інтелекту й культури»...

Авторам листа дав відповідь на сторінках газети «Вечерняя Одесса»(куди вони також звернулися) начальник управління освіти облдержадміністрації Сергій Козицький. Досить промовисті факти наводить він.

Взяти хоча б тезу про примусове складання у вищих навчальних закладах української мови. Не було, з'ясовується, такого. Бо, по-перше, щоб уникнути спекуляцій навколо цього, облуправління звернулося до Міністерства освіти з проханням дозволити в Одесі вступні екзамени з мови складати за вибором абітурієнта — і це клопотання задовольнили. По-друге, з'ясувалося, що 70 відсотків абітурієнтів цілком добровільно обрали для себе українську мову й літературу. Незважаючи на «заступництво» деяких дорослих тіточок і дядечків. Отже, вони ще в школі оволоділи державною мовою, можуть продовжувати, користуючись нею, здобувати освіту далі. І в «неуцтво, відсталість, розумову обмеженість» впадати, попри пророцтва декотрих, зовсім не збираються.

Водночас не можна не звернути уваги й на таке. В державному політехнічному університеті досі немає жодної групи студентів, де викладали б українською мовою. Немає таких і в кооперативному, верстатобудівному, комерційному технікумах, училищах рибної промисловості та морського флоту, театрально-технічному і навіть училищі культури. А з часу прийняття Закону про мови минуло, не забиваймо нагадати, п'ять років.

Або взяти загальноосвітні школи. Донедавна в Одесі не було жодної, де навчали б українською мовою. Та й тепер таких дуже мало. А тим часом 51 відсоток одеситів—українці і тільки 27 — росіяни. То чи ж не справедливо наявність шкіл з тією чи іншою мовами навчання привести у відповідність з національним складом населення? Сьогодні це поступово, без поспіху й робиться. Проте замість того, щоб приєднатися до цього закономірного процесу, дехто прагне взяти під сумнів навіть самі можливості української мови в галузі освіти, подає її мало як не меншовартісну, твердить, що повноцінний фах можна одержати лиш мовою російською. Чи ж не безглуздя?

Згідно із законодавчими актами України кожна нація має рівні права на освіту, користування рідною мовою. Отже, надавати якихось особливих прав і привілеїв тільки одній національній групі — неправомірно й несправедливо. Тому й відкрито нещодавно в райцентрі Болград болгарську гімназію, а в Одесі — єврейську школу. Тому щосуботи-неділі вже діють у місті польські, німецькі, болгарські школи. А водночас усі — малеча, юнь, дорослі, — бо вони є громадянами своєї країни, мають вивчати й знати мову державну,тобто українську. І, зрозуміло, володіти, користуватися нею. Бо ж як інакше спілкуватися, жити? Та й знати дві, три мови чи й більше — то для людини завжди примноження духовне багатство. І чи не простіше, не благородніше, замість того щоб репетувати, тим, хто спілкується мовою російською, вивчити ще й державну, українську? Тим більше що вони такі близькі. Українець, бачте, російську вивчив, а росіянинові українську — не під силу? Не треба ображати росіян — більшість з них на це не заслуговує. Панікують лише ті, хто чи то якимись амбіціями керується, а чи кому просто лінощі на заваді.

До речі, майже водночас з сесією міськради, де йшлося про «узаконення» двомовності, відбулося засідання колегії при представникові Президента в області, на якому розглянуто питання «Про проблеми національного відродження у світлі законів України про мови та про освіту». Зазначено, що в роботі з національного відродження в регіоні нагромадилося немало нерозв'язаних проблем. Зокрема: не приведено у відповідність з національним складом населення мережу дошкільних, шкільних закладів освіти; далеко не всі інститути, університети перейшли на українську мову викладання на перших курсах, хоч таке й передбачалося; керівники і службовці здебільшого досі не оволоділи державною мовою в обсязі, необхідному для виконання ними своїх службових обов'язків... Закон «Про мови», нерідко й відверто нехтують. Насамперед у тій його частині, де йдеться про державну мову. Саме їй би тепер і захист, і підтримку.

Та рішення міськради про двомовність є. Дехто твердить, що воно — виважене й далекоглядне — посприяє, мовляв, стабілізації обстановки в місті, усуненню соціального напруження. З цим навряд чи можна погодитися. Скоріше навпаки — таке рішення може лише посіяти нову бурю.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Фото Михайла САЧКА.

Кримінальний тиждень

Протягом минулого тижня працівники міліції розкрили 65 найбільш тяжких та резонансних злочинів. Серед них — 33 вбивства, 8 випадків заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, що призвели до смерті, 3 згвалтування, 17 розбійних нападів, 3 пограбування і 2 крадіжки державного і громадського майна у великих розмірах. Розкрито 523 крадіжки з квартир громадян, відшкодовано збитків на суму понад 2,3 мільярда карбованців. Розшукано і повернуто власникам 117 автомашин. Викрито і знешкоджено 19 злочинних груп. У затриманих вилучено 6 автоматів, 4 пістолети, 2 обрізи мисливських рушниць, 5 гвинтівок, пістолет-ракетницю, 33 гранати та майже 6 тисяч патронів до різної зброї.

Виявлено 393 факти, пов'язані з незаконним обігом наркотиків. Порушено 382 кримінальні справи, у том числі 15 — за збут. Затримано 46 чоловік. Серед затриманих — 126 без певного роду занять, 10 — учнів профтехучилищ та шкіл. Вилучено понад 530 кілограмів наркотичної сировини.

О шостій годині ранку на пульт централізованої охорони при Жовтневому РВВС Одеси надійшов сигнал тривоги з Універмагу «Дитячий світ». Оперативна група захопила на місці події трьох громадян, які намагалися через проламану покрівлю та перекриття стелі викрасти носильні речі на загальну суму близько 40 мільйонів карбованців. Наймолодший учасник злочинної групи — учень шостого класу.

З конопель, та не Пилип

Співробітники міліції Дніпропетровщини за декілька годин розкрили вбивство співробітника карного розшуку Софіївського РВВС лейтенанта Строкана. Вбивці розстріляли міліціонера з автомата в той час, коли він намагався затримати злочинну групу, що збирала наркотичну сировину — коноплі.

Злочинців затримано.

Фальшивий мільйон,

до того ж не один вилучили співробітники міліції у мешканця Білгорода-Дністровського (Одеська область) громадянина Ф. Бартерну операцію з обміну 10- тисячних російських купюр останній здійснив з громадянином В'єтнаму, який дав аферистові за валютні послуги 770 доларів США. Слідство виявляє джерело виготовлення фальшивих грошей.

Мильна декларація

Гроші, як відомо, не пахнуть. Тож і вирішило керівництво Коростенського державного комерційно- торговельного підприємства відправити залізницею до Азер байджану вагон з милом, цукерками, меблями на загальну суму майже 100 мільйонів карбованців. А щоб не мати зайвих клопотів та уникнути фінансового оподаткування, у вантажній декларації, записали ... дерев'яну тару. Порушено кримінальну справу.

Станіслав КОЛДУНЕНКО.

Спорт

Переможцям — ракетки, м'ячі, лижі...

Що й не кажи, нелегкі часи переживає нині більшість з нас. Не дивно, що стали забуті культурне дозвілля, зокрема заняття фізкультурою і спортом. А от у Мінському районі столиці місцева адміністрація пам'ятає, знаходить кошти для проведення заходів, конче потрібних тепер.

Особливо відзначу ініціативного голову райспорткомітету Миколу Реуна, який, повірте, не сидить склавши руки, а відробляє зарплату сумлінно і зацікавлено. От і недавно було проведено традиційний районний фестиваль фізкультури і спорту (такі відбуваються двічі на рік).

Дуже важливо, що серед учасників — переважна більшість школярів та студентів. Вони взяли участь у змаганнях з легкої атлетики, самбо, дзюдо, тенісу. Футболісти — вихованці СДЮШОР «Зміна» (8-9-річні гравці) провели свій турнір, який виграла команда тренера Григорія Матієнка.

Ще раніше, коли дозволяли погодні умови, на Дніпрі відбулися старти веслувальників та яхтсменів.

У рамках фестивалю пройшли спартакіади в суднобудівному технікумі, на заводі «Київпродмаш» та на ВО «Октава».

Усі переможці та призери (кожен за бажанням) вибирали собі нагороди — тенісні ракетки, м'ячі, лижі...

Віктор СТАНКЕВИЧ.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311219.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».